

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาหัวข้อเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ผู้ศึกษาได้รวบรวมแนวคิดทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 2 หัวข้อ ดังนี้

1. หลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎี

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับหลักการ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง (The 7

Habits of Highly Effective People) (Covey, 2004)

Stephen R. Covey ได้นำเสนอหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง (The 7 Habits of Highly Effective People) ครั้งแรกในปีค.ศ.1989 และได้นำเสนอฉบับใหม่ (New Edition) ในปีค.ศ.2004 โดยกล่าวถึงการสร้างคุณลักษณะซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จในชีวิต ซึ่งเมื่อนำหลักการเหล่านี้มาปฏิบัติจนกลายเป็นอุปนิสัยพื้นฐานของตนเองแล้ว จะนำไปสู่ความสำเร็จและความสุขที่แท้จริง

โดยทั่วไปแล้วพฤติกรรมของคนเราเกิดจากอุปนิสัยต่าง ๆ ในตัวเรา ความคิดจะส่งผลให้เกิดการปฏิบัติ และเมื่อปฏิบัติเป็นนิจก็จะกลายเป็นอุปนิสัย เมื่อมีอุปนิสัยก็จะกลายเป็นคุณลักษณะ และจะกลายเป็นวิถีชีวิตในที่สุด

อุปนิสัย หมายความว่า การผสมผสานกันระหว่าง ความรู้ ทักษะและความปรารถนา โดยความรู้เป็นกรอบความคิดที่ได้จากทฤษฎีเป็นแนวทางให้ทราบว่าต้องทำอะไร และทำไปทำไม ทักษะเป็นความรู้ที่ทำให้ทราบว่าต้องทำอย่างไร และความปรารถนาเป็นแรงกระตุ้นเป็นความคิดที่ว่าต้องการทำอะไร เมื่อผสมผสานทั้งสามอย่างเข้าด้วยกันจะทำให้กลายเป็นอุปนิสัย

Covey (2004) กล่าวว่า อุปนิสัย 7 ประการไม่ใช่สูตรสำเร็จที่จะทำแยกออกจากกันได้ แต่การเปลี่ยนกรอบความคิดจะนำไปสู่การเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมไปในทางที่ถูกต้อง การเจริญเติบโตที่สอดคล้องกับกฎธรรมชาติ คือการใช้หลักการ “จากภายในออกสู่ภายนอก” โดยเริ่มต้นที่ตัวเราเอง เริ่มกันที่กรอบความคิด คุณลักษณะและมูลเหตุจูงใจของเรา อุปนิสัยทั้งเจ็ดนี้จะมีบทบาทเพิ่มขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปและรวมเข้ากันเป็นหนึ่งเดียว ทำให้อุปนิสัยส่วนตัวของ

แต่ละคนมีประสิทธิผลและนำเราก้าวไปข้างหน้า จากการทำสิ่งพวผู้อื่น ไปเป็นพึ่งพาตัวเองและนำไปสู่การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน กล่าวคือ ใน 3 อุปนิสัยแรกเป็นอุปนิสัยที่ทำให้เราชนะตนเอง เกิดความมั่นใจในตนเอง รู้จักรธรรมชาติของตนเอง รู้จักคุณค่าที่มีอยู่ในตนเองและความ เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง เป็นการเริ่มต้นจากตนเอง คือ เปลี่ยนจากคนที่ต้องพึ่งพาสื่ออื่น ไปเป็นคน ที่ต้องพึ่งพาตนเองหรือ “ชนะใจตนเอง” เมื่อพึ่งพาตนเองได้ถือว่ามีพื้นฐานสำหรับการพึ่งพาอาศัย ซึ่งกันและกันได้ ก็จะก้าวไปสู่การ “ชนะใจผู้อื่น” ใน 3 อุปนิสัยต่อมาซึ่งเป็นอุปนิสัยที่ทำให้เรา ชนะใจคนทั่วไปด้วยการทำงานเป็นทีมและสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนอุปนิสัยที่ 7 จะเป็นการกระตุ้นให้อุปนิสัยทั้งหกอยู่ในตัวเราเสมอ ทำให้เป็นคนพึ่งพาตนเองได้อย่างแท้จริงและ พร้อมช่วยเหลือผู้อื่นด้วย

อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน (Be Proactive)

อุปนิสัยการเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนหรือโปรแอกทีฟนี้เป็นอุปนิสัยพื้นฐานของผู้มี ประสิทธิภาพซึ่งมีความหมายมากกว่าการกระทำในเชิงรุก แต่ต้องเป็นผู้มีความคิดก้าวหน้า มีความรับผิดชอบต่อชีวิตของตนเอง เป็นผู้กำหนดชีวิตของตนโดยพิจารณาไว้ก่อนและพฤติกรรม ที่แสดงออกเป็นผลจากการตัดสินใจเลือกอย่างมีสติ อยู่บนรากฐานของค่านิยมในใจ มิใช่ผลจาก เสีนใจที่อยู่บนรากฐานของอารมณ์ความรู้สึก ไม่มีการป้ายความผิดไปยังสภาวะการณ์ การตอบ สนองต่อสิ่งเร้าของคนโปรแอกทีฟไม่ว่าจะโดยจิตสำนึกหรือจิตใต้สำนึกจะเป็นการตอบสนองด้วย ทางเลือกที่อยู่บนรากฐานของค่านิยม และค่านิยมในใจจะเป็นตัวขับเคลื่อนหรือกำกับให้ผลิต ผลงานชั้นดีมีคุณภาพ

อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ (Begin with the End in Mind)

การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจเป็นการเริ่มต้นด้วยความเข้าใจตนเองอย่างชัดเจนว่า ต้องการจะเดินทางไปยังจุดใด ทราบจุดหมายที่ต้องการจะไปให้ถึง เพื่อกำหนดทิศทางชีวิตและ ก้าวไปที่ละก้าว มุ่งหน้าไปยังจุดหมายนั้นในทางที่ถูกต้อง วิธีที่ทรงประสิทธิภาพที่สุดในการเริ่มต้น ด้วยจุดหมายในใจ คือ การเขียนคำปณิธานส่วนบุคคล หากคำปณิธานส่วนบุคคลนี้อยู่บนรากฐาน หลักการที่ถูกต้องจะกลายเป็นมาตรฐานสำหรับบุคคลนั้น และเป็นเข็มชี้ทิศทางชีวิต การเขียน ปณิธานส่วนบุคคลนั้นจะต้องเริ่มที่จุดศูนย์กลาง ซึ่งจุดศูนย์กลางนี้จะเป็นแหล่งกำเนิดของความ มั่นคงซึ่งเป็นตัวแทนสำคัญของคุณค่าในตัว การชี้แนะเป็นกรอบอ้างอิงในใจที่จะช่วยควบคุมการ ตัดสินใจและการกระทำ ปัญญาเป็นมุมมองที่มีต่อชีวิต และพลังอำนาจซึ่งเป็นแรงขับเคลื่อนทำงาน ให้สำเร็จ หากองค์ประกอบทั้งสี่ครบถ้วน สอดคล้องกลมกลืนกันจะก่อให้เกิดบุคลิกภาพสง่างาม คุณลักษณะ ได้สมดุลและงดงามเปี่ยมด้วยบุรณภาพ

อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ (Put First Things First)

อุปนิสัยนี้เป็นผลลัพธ์หรือผลสำเร็จที่จับต้องได้ของอุปนิสัยที่ 1 และอุปนิสัยที่ 2 ซึ่งถือว่ามีความสำคัญและจำเป็นที่จะต้องมาก่อนมาถึงอุปนิสัยที่ 3 นี้ ซึ่งเป็นการบริหารจัดการตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการทำสิ่งสำคัญก่อน จัดระเบียบและปฏิบัติการโดยคำนึงถึงลำดับความสำคัญ ด้วยการทำในสิ่งที่สำคัญที่สุดก่อน การบริหารเวลาที่จะก่อให้เกิดประสิทธิผลมากที่สุด คือจะต้องให้ความสนใจและทำในเรื่องที่มีความสำคัญก่อนเรื่องเร่งด่วนเสมอ

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ (Think Win/Win)

ชนะ/ชนะ เป็นกรอบแห่งความคิดและหัวใจที่แสวงหาผลประโยชน์ร่วมกันในทุกความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งเป็นข้อตกลงหรือหนทางแก้ปัญหาที่จะได้รับประโยชน์และความพึงพอใจกันทั้งสองฝ่าย มองชีวิตว่าเป็นการร่วมมือกันไม่ใช่การแข่งขัน เชื่อว่ามีทุกอย่างเหลือเฟือสำหรับทุกคน ความสำเร็จของคนคนหนึ่งไม่ได้กีดกันความสำเร็จของผู้อื่น หลักการชนะ/ชนะเป็นอุปนิสัยของภาวะผู้นำระหว่างบุคคลที่ต้องอาศัยวิสัยทัศน์ การริเริ่มเชิงรุก โปรแอกทีฟ และความมั่นคง การชี้แนะ ปัญหาและพลังอำนาจที่มาจากภาวะผู้นำส่วนบุคคลที่ยึดหลักการการเป็นจุดศูนย์กลาง และแนวคิดชนะ/ชนะนี้ก่อกำเนิดมาจากคุณลักษณะแห่งบุรณภาพ วุฒิภาวะและกรอบของจิตใจเหลือเฟือ

อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา (Seek First to Understand, Then to be Understood)

เป็นอุปนิสัยในเรื่องของการสื่อสารระหว่างบุคคล การเข้าใจผู้อื่นก่อน ถือเป็น การเปลี่ยนกรอบความคิดครั้งใหญ่ เพราะโดยปกติแล้วคนส่วนใหญ่อยาก让别人มาเข้าใจตนเองก่อน การรับฟังผู้อื่นด้วยความเข้าใจ ไม่ได้หมายความว่าแค่การรับฟังด้วยความใส่ใจหรือเห็นใจ แต่เป็นการรับฟังที่มีเจตนาทำความเข้าใจผู้พูด การพาตัวเข้าไปอยู่ในกรอบอ้างอิงของผู้พูดและมองผ่านกรอบนั้นออกมาเพื่อเข้าใจกรอบความคิดในใจของเขาและร่วมรับรู้ความรู้สึกของเขา เมื่อเราเข้าใจผู้อื่นได้อย่างลึกซึ้งกว่าเดิม จะทำให้มองเห็นคุณค่าในตัวเขามากขึ้น ช่วยลดระดับความสัมพันธ์และความไว้นื้อเชื่อใจเพิ่มมากขึ้นและช่วยให้ผู้อื่นพร้อมจะเข้าใจเรา เมื่อเกิดความเข้าใจกันและกันอย่างถ่องแท้ ก็เปรียบเหมือนเปิดประตูสู่ดินแดนความคิดสร้างสรรค์และทางเลือกสายที่สาม ความแตกต่างระหว่างเราไม่ถือเป็นอุปสรรคกีดกันในการสื่อสาร และการร่วมมือกันสร้างความเจริญก้าวหน้าอีกต่อไป แต่ในทางตรงข้ามความต่างต่างนั้นจะเป็นบันไดก้าวแรกไปสู่การผนึกพลังประสานความต่าง

อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง (Synergize)

การผนึกพลังประสานความต่างเป็นการนำเอาคุณสมบัติเฉพาะของมนุษย์ทั้งสี่ คือ ร่างกาย จิตวิญญาณ สติปัญญา และความรู้สึกร่วมกันที่มีต่อสังคม มารวมกับแรงจูงใจชนะ/ชนะ ทักษะ การสื่อสาร การรับฟังอย่างเข้าอกเข้าใจ ผนึกรวมกันพุ่งไปเจาะปัญหาและปลดปล่อยอำนาจสูงสุด ที่มีอยู่ มุ่งหน้าไปเพื่อให้เป้าหมายที่อยู่ในใจนั้นบรรลุผล โดยที่แก่นสำคัญของการผนึกพลัง ประสานความต่าง คือการมองเห็นค่าความแตกต่าง ทั้งความแตกต่างเชิงความคิด เชิงอารมณ์และ เชิงจิต การเห็นคุณค่าความแตกต่างจะบวกเพิ่มความรู้ บวกเพิ่มความเข้าใจ ให้มองเห็นโลกได้ กว้างมากขึ้น หากเราใช้เพียงประสบการณ์ของตัวเอง เราจะทำงานโดยไม่มีข้อมูลเพียงพอ การผนึกพลังประสานความต่างถือเป็นหลักการที่ถูกต้องและมีประสิทธิผลในการพึ่งพาซึ่งกันและ กัน การทำงานเป็นทีม และพัฒนาเอกภาพและความคิดสร้างสรรค์ร่วมกับผู้อื่น

อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ (Sharpen the Saw)

การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอเป็นการกระตุ้นหรือปรับปรุงตนเองตลอดเวลา เพื่อให้ จัดการชีวิตได้ดีขึ้นเป็นคนที่พึ่งพาตนเองได้อย่างแท้จริงและพร้อมช่วยเหลือผู้อื่นด้วย โดยการ ปรับตัวใหม่และสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์ประกอบหลักของชีวิต ไม่ว่าจะเป็นมิติทางกายภาพที่ เกี่ยวโยงถึงการดูแลรักษาร่างกาย กินอาหารที่มีประโยชน์ พักผ่อนให้เพียงพอและออกกำลังกาย เป็นประจำ มิติแห่งจิตวิญญาณเป็นการผูกมัดให้ปฏิบัติตามระบบค่านิยม ปฏิบัติตามสัญญา ศึกษา และทำสมาธิ มิติแห่งสติปัญญาเป็นการอ่าน วาดภาพในใจ วางแผน เขียนและมีมติเชิงสังคม/ อารมณ์เป็นการให้บริการ ร่วมรับรู้ความรู้สึกร่วมกัน ผนึกพลังประสานความต่างและความมั่นคงในใจ ซึ่งต้องมีการฝึกฝนมิติทั้งสี่เป็นประจำและต่อเนื่อง

จากหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งของ Stephen R. Covey ดังที่ได้ กล่าวมานั้นนับว่าเป็นหลักการที่มีความเหมาะสมที่จะนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันเพื่อให้มี ความสำเร็จในการทำงานหรือการดำเนินชีวิต ซึ่งหลักการนี้เป็นการพัฒนาที่อุปนิสัย ทำให้เกิด ความยั่งยืน ไม่ว่าจะเป็นอุปนิสัยการชนะใจตนเอง พัฒนาสู่อุปนิสัยเพื่อชนะใจผู้อื่นและอุปนิสัย ปรับปรุงตนเองตลอดเวลา ไม่ใช่แค่สร้างบุคลิกภาพที่ฉาบฉวย แต่เป็นการสร้างให้เกิดเป็นนิสัยติด ตัว ซึ่งเป็นการง่ายต่อการนำไปสู่ความสำเร็จในการทำงานหรือการดำเนินชีวิตอย่างยั่งยืน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

หลักสูตรทันตแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2553 หลักสูตรทันต

แพทยศาสตรบัณฑิตกำหนดให้นักศึกษาทันตแพทยศาสตร์เรียนกระบวนวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 30 หน่วยกิต ประกอบด้วย กระบวนวิชาเกี่ยวกับทางมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม และกระบวนวิชาเฉพาะ จำนวน 189 หน่วยกิต ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับ วิชาชีพทันตแพทย์ ได้แก่ พื้นฐานวิชาชีพ ทักษะทางทันตกรรม และการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพ โดยหลักสูตรดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ที่จะผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถ ทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกในการดูแลผู้ป่วยด้วยความเมตตา ซื่อสัตย์ รับผิดชอบ มีความใฝ่รู้และมีการปรับปรุงพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีความพฤติกรรมที่ดีสอดคล้องกับจรรยาบรรณ วิชาชีพ มีความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพทันตแพทย์ตามมาตรฐานการประกอบ วิชาชีพทันตกรรม โดยคำนึงถึงสิทธิประโยชน์ของผู้ป่วยเป็นสำคัญ ทำงานร่วมกับผู้อื่นด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ บนพื้นฐานการเคารพความแตกต่างของชีวิตและวัฒนธรรม และสามารถ ประยุกต์องค์ความรู้ในวิชาชีพตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อประชาชนมีสุขภาพและคุณภาพ ชีวิตที่ดี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

ฉันทวรพงศ์ ประหยัดผล (2549) ได้ศึกษาอุปนิสัย 7 ประการของผู้มีประสิทธิผลสูง ของอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่มีความสำเร็จในงานแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ อาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาในโรงเรียนรัฐบาล ในเขต 8 จังหวัดภาคเหนือจำนวน 139 คน โดยได้ศึกษาเกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งตามหลักการของ Covey (1989) และมี สมมติฐานการวิจัย คือ อาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่มีความสำเร็จในงานแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลทาง ประชากร แบบวัด 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งและแบบวัดความสำเร็จในงานของ อาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษา แล้วนำมาวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละค่าเฉลี่ย ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว พบว่า อาจารย์แนะแนวผู้ให้ คำปรึกษาทั้งหมด มีระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจมากที่สุด และมีระดับอุปนิสัย ที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราน้อยที่สุด นอกจากนี้ พบว่าอาจารย์แนะแนวผู้ให้ คำปรึกษาที่มีความสำเร็จในงานแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความสำเร็จในงานสูง มีระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมาย

ในใจ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะและอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมออยู่ในระดับสูงที่สุด อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนอยู่ในระดับสูง ส่วนอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราและอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่างอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความสำเร็จในงานต่ำ มีระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ และอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะอยู่ในระดับสูง ส่วนอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่างและอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมออยู่ในระดับปานกลาง

Michele L. Pettit และ Joyce V. Fetro (2006) ได้ศึกษาเรื่อง The Seven Habits of Highly Effective Health Educators ผู้ศึกษามีวัตถุประสงค์ที่จะอธิบายลักษณะของผู้ให้การศึกษา ด้านสุขภาพที่มีประสิทธิผล โดยการนำหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งของ Covey มาหาความสัมพันธ์กับความรับผิดชอบและความสามารถของผู้ให้การศึกษาด้านสุขภาพ ตามเกณฑ์ของ National Commission for Health Education Credentialing, Inc. (NCHEC) หรือ คณะกรรมการรับรองการศึกษาด้านสุขภาพแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา และนำเสนอว่าในแต่ละอุปนิสัยนั้น ผู้ให้การศึกษาด้านสุขภาพควรจะมี ความรับผิดชอบและความสามารถ อันได้แก่ สามารถปรับเปลี่ยนตามการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น สามารถวางแผนงานเป็นกระบวนการ สามารถจัดลำดับความสำคัญของความต้องการด้านสุขภาพของกลุ่มเป้าหมายได้อย่างเป็นระบบ สามารถริเริ่มและประเมินกลยุทธ์ที่เป็นประโยชน์กับผู้ร่วมมือ สามารถยอมรับบุคลิกลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล สามารถร่วมสร้างชุมชนสุขภาพดี โดยเสนอความคิดเห็น และตระหนักถึงสุขภาพของคน และสามารถปรับปรุงแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างต่อเนื่อง ผู้ศึกษาได้เน้นย้ำข้อความของ NCHEC ที่ว่า ไม่มีหลักสูตรใดที่จะรับรองได้ว่าผู้จบการศึกษาจะเป็นมืออาชีพได้สมบูรณ์ เช่น ด้านการอุทิศตน การตัดสินใจโดยสัญชาตญาณ การจูงใจ ความเพียร การดูแลรักษา คุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์ ดังนั้นผู้ศึกษาจึงได้เสนอว่า ผู้ประกอบอาชีพให้การศึกษาด้านสุขภาพ ควรที่จะมีความพยายามที่จะแสดง ความซื่อสัตย์และความสำนึกต่อหน้าที่ โดยยึดมั่นต่อหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งของ Covey

พรศิริ พิพัฒน์พานิช (2550) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะนิสัย 7 ประการ ของบุคคลที่มีประสิทธิผลในการทำงานตามแนวคิดของสตีเฟน โควี, ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ต่อรูปแบบความคิดสร้างสรรค์ตามทฤษฎีของไมเคิล เจ เคอร์ตัน ของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลรามาริบัติ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาคือ พยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามาริบัติจำนวน 284 คน โดยได้ศึกษาเกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งตาม

หลักการของ Covey (1989) ศึกษาเกี่ยวกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของหัวหน้างานตามหลักการของ Bass (1985) และศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบความคิดสร้างสรรค์โดยใช้ทฤษฎี The Adaption Innovation Theory (A-I Theory) ของ Kirton (1994) ที่มีหลักการที่สำคัญ คือ รูปแบบการคิดที่แตกต่างกันของบุคคล นำไปสู่พฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมและการแก้ปัญหาที่ต่างกัน และทฤษฎีการปรับ-การสร้างใหม่ (The Kirton Adaption – Innovation Inventory :KAI) ของ Kirton (1976) โดยมีสมมติฐานการวิจัยเกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง คือ ลักษณะนิสัย 7 ประการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับรูปแบบความคิดสร้างสรรค์แบบปรับตัวของพยาบาลประจำการ ลักษณะนิสัย 7 ประการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับรูปแบบความคิดสร้างสรรค์แบบสร้างใหม่ของพยาบาลประจำการ และลักษณะนิสัย 7 ประการอย่างน้อย 1 ลักษณะนิสัยสามารถพยากรณ์รูปแบบความคิดสร้างสรรค์ การศึกษานี้ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ทางสถิติ ซึ่งผลการศึกษา พบว่า พยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามาริบัติมีระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะมากที่สุด และมีระดับอุปนิสัยที่ 6 การฉีกพลังประสานความต่างน้อยที่สุด โดยอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะและอุปนิสัยที่ 7 การปล่อยให้คอมอยู่เสมออยู่ในระดับสูง ส่วนอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราและอุปนิสัยที่ 6 การฉีกพลังประสานความต่างอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมสร้างสรรค์ แบบปรับตัวและแบบสร้างใหม่จะมีลักษณะนิสัยทั้ง 7 ประการยกเว้นอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา ซึ่งอาจเป็นผลมาจากวิชาชีพพยาบาลที่มุ่งเน้นการตอบสนองความต้องการของผู้อื่น

จรรยา จงประเสริฐ (2551) ทำการศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตามหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง โดยกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา คือ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 493 คน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติ ประกอบด้วย ค่าความถี่ ร้อยละค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายตัวแปร เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างพื้นฐานทางอารมณ์ ความสมดุลของการดำเนินชีวิตและอุปนิสัย 7 ประการกับคุณลักษณะทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ และหลักสูตรบัณฑิตศึกษา พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมากกับทั้ง 9 องค์ประกอบ คือ ด้านพื้นฐานทางอารมณ์ ความสมดุลของการดำเนินชีวิตและอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ซึ่งหลักสูตรที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อความคิดเห็นที่มีต่อองค์ประกอบด้านพื้นฐานทางอารมณ์ แต่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อ

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อองค์ประกอบด้านความสมดุลของการดำเนินชีวิต ส่วนผลการทดสอบ อิทธิพลของประเภทหลักสูตรที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนต่อความสำคัญของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ พบว่า ประเภทหลักสูตรมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่ออุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำ ก่อน อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจ เรา อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่างและอุปนิสัยที่ 7 การล้มเลิกอย่างนุ่มนวล

ธัตถ์ธรรณญ์ เกียรติไชยากร (2554) ได้ศึกษาการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษา แพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรง ประสิทธิภาพยิ่ง โดยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ นักศึกษาสาขาวิชาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 241 คน ได้ศึกษาเกี่ยวกับระดับอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ ยิ่ง 7 ประการ ตามหลักการของ Stephen R. Covey ของนักศึกษสาขาวิชาแพทยศาสตร์ชั้น คลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และเปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัยของ นักศึกษาสาขาวิชาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กับคุณลักษณะทั่วไป โดยใช้ แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล แล้วนำมาวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่า เบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม การวิเคราะห์ความ แปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์กลุ่ม พบว่า นักศึกษา แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ และอุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 และ 4.52 ตามลำดับ และมีระดับอุปนิสัยที่ 1 อุปนิสัยที่ 4 อุปนิสัยที่ 7 อุปนิสัยที่ 5 อุปนิสัยที่ 2 และอุปนิสัยที่ 6 อยู่ใน ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68, 4.63, 4.58 และ 4.39 ตามลำดับ ยกเว้นอุปนิสัยที่ 3 การทำ ตามลำดับความสำคัญ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 เมื่อคิดเป็นกลุ่มอุปนิสัย แล้ว พบว่า กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง และกลุ่มตัวอย่างมีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56, 4.49 และ 4.46 ตามลำดับ นอกจากนี้ พบว่า คุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษามีผลต่อระดับ อุปนิสัยอย่างมีระดับนัยสำคัญ ซึ่งได้แก่ เพศ ลำดับในครอบครัว จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการ ทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง ประสิทธิภาพยิ่ง